

MOTERŲ DIRVA

Lapkritis (Nov.), 1956

Nr. 11

A.L.R.K. MOTERŲ SAJUNGOS
ORGANAS

MĖNESINIS
LAIKRAŠTIS

MOTERŲ DIRVA

WOMEN'S FIELD

LAPKRITIS (NOV.), 1956

VOL., 40, No. 11

TURINYS — CONTENTS

Padėkos diena yra ypatinga Amerikos šventė	3
Išpažintys ir Išpažintojai Radonojoje Kinijoje (Pabaiga)	4
Tik Vedybom ar Gyvenimui	7
Trumpai iš Moterų Pasaulio	9
Naudinga Knyga Jaunimui	11
Naujos narės — New Members	11
Susipažinkime	12
Su Sąjungietėmis	14
Those Poor Turkeys!	18
Plain and Fancy	19
The Gregorian Masses	20
Timely Tips	21
Homes are Made, Not Bought	22
Remember the Poor Souls Even After... Nov.	23
Special Message	24

REDAKTORĖ: DALE MURRAY

BENDRADARBĖS (FEATURES):

Marijona Čižauskienė, Elizabeth, N. J.; Bronė Engels, Portland, Me.; Irene Kazanauskas, Chicago, Ill.; K. Keb-linskienė, Brockton, Mass.; Vicky Leone, Chicago, Ill.;
 Antonia M. Wackell, Worcester, Mass.

Raštus, korespondencijas ir "Moterų Dirvos" visuose rei-
 kaluose rašykite redaktorei:

MRS. DALE MURRAY

205 Luelde St.

South Bend 14, Ind.

Address all correspondence as shown above.

Published monthly by A. L. R. C. Women's Alliance,
 2334 So. Oakley Ave., Chicago 8, Ill. Subscription yearly
 U. S. — \$2.00. Foreign — \$2.50. Single copy — \$.15.
 "Second class mail privileges authorized at Chicago, Ill."

MOTERŲ SAJUNGOS CENTRO VALDYBA 1956-57 M.

DVASIOS VADAS

Kun. Vincas Valkavičius
 20 Webster St.
 Brockton 39, Mass.

PIRMININKĖ

Julia Mack
 9 Dean St.
 Worcester 2, Mass.

1-VICE-PIRMININKĖ

Marijona Srupšienė
 6733 S. Campbell Ave.
 Chicago 29, Ill.

2-VICE-PIRMININKĖ

Genevieve Kaneb
 24 Westwood Drive
 Worcester 5, Mass.

RAŠTININKĖ

Marijona Vaičiūnienė
 1927 So. 49th Ave.
 Cicero 50, Ill.

IŽDININKĖ

Donna Kamm
 6604 So. Washtenaw Ave.
 Chicago 29, Ill.

IŽDO GLOBĖJOS

Mary Druktenis
 1609 So. 50th Ave.
 Cicero 50, Ill.
 Natalie Šatunienė
 6519 S. Washtenaw Ave.
 Chicago 29, Ill.

REDAKTORĖ

Dale Murray
 205 Luelde St.
 South Bend, Ind.

DAKTARĖ - KVOTEJA

Dr. Milda Budrienė
 6348 S. Whipple St.
 Chicago 29, Ill.

Padėkos diena yra ypatinga Amerikos šventė

Padėkos diena yra ne tik džiaugsminga, bet iškilminga diena amerikiečiams. Ketvirtas lapkričio ketvirtadienis yra diena paskirta padėkoti Dievui už jo malonias. Tai yra šeimos šventė ir tradiciniai pietūs. Žaidimai ir pasilinksminimai yra taip pat svarbi dalis šios šventės.

Padėkoti už žemės vaisius yra seniausias istorinis paprotys. Buvo viena iš ankstyviausių tradicijų atnešta į naująjį pasaulį. Bet pirmoji ateivių grupelė, kuri šventė pirmą padėkos dieną 1621 m. savo širdyse jautė dėkingumą daugiau negu tik derliui, nors jiems buvo gyvybinis reikalas.

Šie moterys ir vyrai, kurie vadino save pilgrimais dėl savo religinių įsitikinimų paliko senąjį pasaulį ieškodami religinės laisvės. Jie išlipo į laukinį kraštą, kad įsikurtų naujus namus ir garbintų Dievą pagal savo sąžinę.

Per vienus metus kovodami, kad gyvybę išlaikytų, pusė iš šių 102 moterų, vyrų ir vaikų žuvo. Bet liekamieji tikėjo, kad buvo Dievo valia, kad jie išliktų gyvi. William Bradford, pirmas Plymoutho kolonijos gubernatorius paskelbė padėkos šventę.

Gubernatorius išsiuntė keturius vyrus į mišką dėl maisto. Jie grįžo su laukiniais kalakutais, kurie ir lig šiol yra tradicinis Padėkos Dienos valgis.

Piligrimai šventę per tris dienas. Jie meldėsi, dainavo ir žaidė su draugingais indėnais, kurie buvo pakviesti į iškilmes. Ir ta dvasia lig šios dienos pasiliko.

Jurgis Washingtonas paskelbė pirmą tautinę Padėkos dieną, 1789 m. lapkričio 26 d. Bet kiekviena valstija apvaikščioja šventę pagal savo proklamacijos ir tik 1941 m. Kongreso įstatymas oficialiai įvardino paskutinį lapkričio mėn. ketvirtadienį kaip Padėkos dieną.

Šiais metais, kaip ir praeityje, bažnyčios ir sinagogai specialiai švęs šią dieną. Daugelis miestų ir miestelių susijungusiai laikys pamaldas.

Bet svarbiausia, kad ši diena bus šeimos šventė! Draugai pasikvies draugus, ypatingai puikus pavyzdys yra kviesti svečius iš kitų kraštų praleisti dieną tipingoj, amerikoniškoj atmosferoj.

Šveskite dieną kukliai. Parodykite pasauliui, kad Amerika nėra arogantiškas, materialistinis kraštas.

Šv. Mišių prefacija už mirusius prasideda: "Tavo, Viešpatie, ištikimiesiems gyvenimas neatimtas, bet tik mainosi ir šio žemiškojo gyvenimo namams iširus, rengiama amžina buvėinė danguje."

Savo maldose už mirusius, prisiminkime ir mūsų organizacijos nares. Lai Dievas suteikia Joms amžiną ramybę.

Išpažintys ir Išpažintojai Raudonoje Kinijoje

Kun. Petras M. Urbaitis

II dalis

Mano paties atvėjuje, sutvirtintas Konfratro, vokiečio Kun. Bruno Schultek, iš tolo nugirstais žodžiais (vieninteliais broliškais žodžiais visuose trijuose kalėjimuose) "Kun. Petrai, mes meldžiamės už tave!", pasijutau tvirtesnis dvasioje nežiūrint to, kad jėgos ėjo vis silpnyn. Iš tikrųjų daug kas meldėsi už mane net ir Jungtinėse Amerikos Valstybėse. Daug kartų teko girdėti grasinimų, panašų į grasinimą Sibiru broliams lietuviams Lietuvoje: "Tu pasigailėsi savo užsispyrimo!", tačiau Dievui ir bičiuliams dvasiškai padedant pernešiau viską be ypatingų ar kenksmingų prisipažinimų.

Nežiūrint to turiu šį tą mintyje ir tai norėčiau išpažinti pirmoje eilėje savo broliams konfratrams lietuviams. Mintis, idėja kilo manyje belaisvėje ir jei ne toji mintis, gal ir neturėčiau apie ką rašyti. Penkerius metus grįžęs laukiau, galvoju ir meldžiausi į šventąją Dvasią, kad apšviestų mano protą ir suteiktų man dalelytę dieviškosios išminties ir dvasioje kentėjau. Šiandien yra "Gailestingojo Samaritiečio" Sekmadienis. Jaučiuosi dvasioje lyg perblokštas. Tačiau priėjau prie savo meditacijų galo ir dėkoju su nužeminta širdimi Aukščiausiam ir Skaisčiausiajam Dangiskai Motinai už pagalbą. Mano mintis yra sekanči. Tikiuosi, kad skaitytojai ją supras ir parems.

— Kuomet po paskutinių kratymų pirmajame kalėjime ant mano kaklo buvo rastas rožančius, kalintojai atimdami jį, nežiūrint mano pasipriešinimų ir protestų, man tarė: "Čia nereikia melstis. Čia tik mastyk ir atsiversk!" Bet po to aš dar daugiau meldžiausi ir masčiau. Būdamas Kristaus misijonierius, pašvenčiau Jam visas savo kančias ir po gilių mastymų pradėjau planuoti "Meilės Kerštą".

Komunizmas buvo ir bus pagonėjančiam pasauliui Dievo bausmė ir rykštė iki tol, kol mes patys to norėsime. Mažiausiai mes jį paveiksimc brutališka jėga. Mes galime kovoti prieš jį ir jį nuveikti tiktai dvasiškomis priemonėmis, Kristaus metodu: artimo meile. Meilė visuomet buvo ir bus stipresnė už neapykantą. Mes žinome, kad Dievas leidžia blogį į šį pasaulį tiktai su didesnio gėrio mintimi.

Todėl mes neturime nuleisti rankas ir nusiminti, nes dabar atėjo tikrasis laikas parodyti darbais, kad mes suprantame "Gailestingojo Samaritiečio" evangelišką palyginimą ir prasmę. Žmonija didėja taip sparčiai, kad technikos pažanga nepakankamai gelbsti, o visos socialinės problemos proporcingai didėja.

Evangelijos Samaritietis, kad ir paniekintas svetimtautis, pasirodė esąs pasaulinio masto pažūrų žmogumi. Šių dienų pasaulio pakelėse slankioja nesuskaitomi agresoriai,

o dar daugiau yra dvasios užpuolikų.

Todėl mes turėtume įsteigti "Tarptautinę Gailestingųjų Samaritiečių Sąjungą", kuri principe turėtų būti universalinė kaip krikščionybė ar komunizmas. Jos tikslas pirmoje eilėje turėtų būti labiausiai apleistų ir skubių materialinių ir dvasinių problemų išrišimas. Antaras jos tikslas turėtų būti sužadinti pavienių asmenų bei organizacijų duosnesnį bendradarbiavimą. Ne užtenka atidaryti langus tam, kad pažiūrėti į kitus; reikia atidaryti visas duris milžiniško masto kooperatyvui. Tik pasaulinio masto bendradarbiavimas gali palengvinti ir galutinai išspręsti pasaulinio masto kūno ir dvasios problemas. Visi visiems su didesniu vieningumu ir pasiaukojimu!

Mūsų silpnybė glūdi apatiškume ir vienybės stokoje. Su Dievo ir žmonių pagalba "Tarptautinė Gailestingųjų Samaritiečių Sąjunga" galėtų iš tikro tapti milžiniška "Kariuomene kovai už Geresnį Pasaulį", tačiau ne brolio prieš brolių, o brolio už brolių.

Praktiškai visam tam jokia atskiros organizacijos forma nėra reikalinga. Viskas turėtų tilpti tradicinės Motinos Bažnyčios pasaulinės organizacijos rėmuose.

Pirmas ir gal didžiausias darbas būtų pažadinti iš miego paskirus asmenis ir šeimas parapijose. Tik tuomet, kai paskiras žmogus supras tikrąją artimo meilės ir gailestingo samariečio prasmę ir reikšmę, galėsime pagerinti ir atstatyti pasaulį.

"Tarptautinė Gailestingųjų Samaritiečių Sąjunga" — nauja, milžiniška ir pasaulinė organizacija

turėtų pradėti savo darbą nuo pačių smulkiausių ir labiausiai apleistų dvasinių bei materialinių problemų ir eiti prie kuo didžiausio pasaulinio masto pagerinimo.

Kaip žinome, parapija yra daug kam per maža tam, kad išvystytų didelę veiklą, nes bažnyčios organizacijoje Vyskupija tarnauja kaip veikimo branduolys; ji yra lyg širdis, kuri pumpuoja kraują į visas kūno dalis. Tuo būdu, Vyskupijos padėtų reikale Vyskupijoms, paskira Vyskupija — parapijoms, parapija paskiriems asmenims ir šeimoms ir atbulai: visi atiduotų savo perteklių (ar tai dvasinį, personalo ar materialinį) tiems, kuriems jis yra reikalingas ir gautų tai, kas jiems patiems yra reikalinga. Savo ruožtu, tautos padėtų tautoms, kontinentai kontinentams per tautines ir kontinentalines centrines samaritietiečių vadovybes.

Kuomet ir kaip tai įvyks — sunku pasakyti, bet esu tikras, kad su laiku, kad ir už dešimtmečių ar šimtmečių, turėsime vieningesnę aidę su vienu Ganytoju. Tuomet pasaulyje viešpataus didesnė brolybė, vienybė ir taika kaip pridera Sujungtose Pasaulio Valstybėse Dievo šeimoje.

VERITAS SALVABIT VOS (Tiesa jus išlaisvins!)

Vyriausioji "Tarptautinės Gailestingųjų Samaritietiečių Sąjungos" vadovybė būtų Šventojo Sosto priežiūroje. Toji vadovybė praktiškai veikimui turės:

- a) Kontinentalinės ir tautinės centrinės vadovybės (Kiekviena tauta ir kiekvienas kontinentas turės savo vyriausią vadovybę),

- b) Centrinę vyskupijų vadovybę (kiekviena vyskupija su Vyskupu priešakyje),
- c) Parapijų skyrius (su klebonu priešakyje).

“Tarptautinės Gailestingųjų Samaritiečių Sąjungos” Kariuomenėje už Geresnį Pasaulį turėtų būti vietos įvairių laipsnių pasiaukojimui ir išipareigojimui. Perkelta prasme, atsižvelgiant į uždavinių pavojingumą, tos kariuomenės dalinius galima būtų pavadinti PESTINIKAIS, JŪRININKAIS, LAKŪNAIS, ar kitaip. Turėtų dar būti ir ‘Pogrindžio Sąjudis’ patiems sunkiausiems uždaviniams atlikti.

Kiekvienas Vyskupas turės savo žinioje savo samaritiečių “diviziją” ir jai vadovaus tėviškai per savo komisiją ar kitus organus. Vyskupas turi ypatingas Šv. Dvasios malones, kurios taip reikalingos tam, kad pakelti pirmuosius bandymus ar nepasisekimus. Vyskupui šiandien labiau negu vakar pritinka švenčiausios Jėzaus Širdies troškimas: “Cogitationes ejus ex generatione in generationem ut. Spiritus ubi vult spirat! Ubi caritas et amor Deus ibi est. Congregavit nos in unum Dei amor!”

“Jo Širdies mintys iš generacijos į generaciją: tam, kad išgelbėti jų sielas, iš mirties ir maitinti jas bade.”

Bažnyčia tam turi dideles dvasiškas ir materialines išgales ir patyrimą ir gal dar paslėptas, nesapnuotas energijas.

Didžiausi rezultatai visuomenės naudai turėtų būti pasiekti su kuo mažiausiomis išlaidomis patalpoms organizaciniam darbui: reiktų naudoti tas patalpas ar pastatus, kurie

yra dabar Vyskupijų žinioje. Pavyzdžiui, susirinkimams bei samaritiečių apmokymui galima būtų naudoti parapijų sales, atostogų metu katalikiškas mokyklas ar seminarijas, ir t.t., tuo tarpu kai samaritiečių sutelkta dvasinė ir medžiaginė parama būtų panaudota ten, kur ji labiausiai reikalinga.

Reikėtų išjudinti ir sujungti visus Geresnio Pasaulio labui, pasiskiriant kiekvieną darbui savo specialybės ar kur jis būtų naudingesnis. Visiems, norintiems prisidėti prie gailestingųjų samaritiečių darbo čia bus vietos!

Bet kada ir kur atsiras pirmieji savanoriai - misijonieriai tai kariuomenei ir kovai už Geresnį Pasaulį?

Būtų teisinga ir gera, jei jie būtų iš mūsų labiausiai nukentėjusių brolių ir sesių lietuvių ar kitų pavergtų tautų tarpo. Atsiradus keliems vienos ar kelių tautų savanoriams, galima bus mėginti jungtis į pirmąją dalinį vienoje pirmoje Vyskupijoje, kuri pritars tam bandymui. Jei Dievas bus su mumis, tai kas prieš mus? Po Dievo pasitikėjime savimi! Turime pasirinkti Meilės Revoliuciją ar pradžią.

Mielas konfratre skaitytojau, vietoj to, kad nusišypsoti ir tarti užuojautos žodį, malonėk sukalbėti maldą Šv. Tėvo “Geresnio Pasaulio” intencija. Kas žino, gal toji “Tarptautinės Gailestingųjų Samaritiečių Sąjungos” idėja kilusi belaisvėje prisidės prie jo įgyvendinimo?

Šiais metais sueina švenčiausios Jėzaus Širdies šventės šimtmetis — Jėzaus ir Marijos Širdys triumfuos!

(Pabaiga)

TIK VEDYBOM AR GYVENIMUI

Mes nebegyvename tame amžiuje, kai tėvai rinkdavo savo dukrom vyrus, žiūrėdami, kad abiejų turtai ir padėtis visuomenėje būtų viena. Dabar teka mergaitės, susitarusios laisvai su savo išrinktaisiais. Abi šalys yra lygios ir lygia teisės. Vis dėl to būtų klaidinga manyti, kad mergaitei užtenka tik tai išeiti tie patys mokslai, kaip berniukams, užimti tas pačias atsaikingas pareigas visuomenėje ar laisvose profesijose, gerai ištekėti — ir moters problema jau bus išspręsta. Gaila, bet gyvenimo realybė yra linkusi tokia pat, kaip ir prieš šimtus metų, nors gyvenimo pažanga yra mus toli nunešusi. Moters problema vienu atžvilgiu yra nesenstanti ir nekintanti: tai jos pašaukimas teikti džiaugsmą, pagūdą ir švelninti šiurkštumus savo aplinkoje. Jų visada buvo ir bus, nors laikai ir papročiai kinta. Kai jie dabar pakeitė santuokos pagrindus — padarė juos lygius abiem šalim, — tai moterim iškilo nauja problema: kaip suderinti įgimtą moterišką švelnumą su lygiateisiškumu ir savarankumu, kurį tose pat sąlygose turi vyrai.

Nereikėtų, rodos sakyti, kad tai tik nuo to priklauso pačios šeimos ir moters laimė. Bet reikėtų pabrėžti, kad čia labai daug kas priklauso nuo jaunos mergaitės auklėjimo ir lavinimo. Jaunai mergaitei reikia įduoti į rankas tai, kas ją galėtų padaryti laiminga, ar ji ištekės ar ne, t. y. išugdyti jos charakterį, paruošti ją moters misijai: kurti laimę sau ir kitiems.

—o—

Visi, tur būt, lengvai pastebi, kad mergaitė yra moteriška visuose savo poelgiuose. Nors ji laksto su paaugliais berniukais, nors ir drasko suknytes, susitepa, bet ji pasirodo ir "maža moteris". Tai reikia suprasti ir į tai atsiremti, ją ugdant. Geriausia tam priemonė, be abėjo, yra pavyzdys. Mergaitė tuoju paseka, ką mama daro ir sako. Ir ji pati tai pasako: "Mama taip daro. Taip mama man sakė". Žinoma, suaugusieji nėra be ydų, kurias vaikai irgi paseka. Dėl to reikia stengtis save kontroliuoti ir pasitaisyti. Tai nebus koks veidmainiavimas, savęs laužymas, bet nuoširdus noras pačiam tobulėti ir vaikus ta linkme lenkti. REIKIA PRATINTI JAUNĄ MERGAITĘ MUMS TARNAUTI. Čia dažnai klystama, kai mama nenori to "mažo sutvėrimo" varginti ir sako: "Pati viena būčiau greičiau apsiruošus, o dabar tik daugiau darbo pridarė." Tegu būna ir taip, bet čia yra vienas svarbus dalykas: leisti mergytei pajusti jos savarankaus darbo malonumą ir reikalą kitam padėti. Tuo būdu pamažu raunamas mergaitės egoizmas tik savimi rūpintis. Mums visiems savarankiškumo nestinga, bet mergaitė, tapus žmona, neturės ką su juo veikti. Ji pati kentės ir kankins kitą. Prancūzas La Rochefoucauld yra teisingai pastebėjęs: "Įgimtas žiaurumas nepadaro kitam skriaudos daugiau, kaip jo egoizmas." Jisai įsikeroja mergaitėje, kai ji lepinama, kai tenkinamos visokios jos užgaidos. Ištekėjus jai sunku bus kitam aukotis, jei bus įpratusi galvoti tiktai apie save. Meilė

čia dar ne visa nugali ar bent sunkiau nugali, kas įprasta negero.

—o—

Moters sielos švelnumas ir vidujinė ramybė atsispindi jos paviršiuje. Galimas daiktas, kad jūs nekartą sutikote gražuolę, kuri jūsų netraukė, ir jautėte palengvėjimą, jai atitolus. Priešingai, "nedailus veidas" jums teikė malonumą pasišnekėti ir kartu pabūti, nes jautėte dvasios kilnumą. **MUS PAVERGIA DVASIOS GIEDRUMAS, NE IŠORINIS BLIZGĖJIMAS.**

Mes norėtume, kad mergaitė išaugtų taip pat stipraus būdo, nes jai bus daug lengviau pakelti gyvenimo kryželį, kad ji būtų ir tiesi savo žodžiuose, atvira pasitikinti savimi ir protingai pasitikinti kitais, skaisčios sielos. Viso to reikia siekti auklėjimu. Nebus gera, pavyzdžiui, sakyti: "Aš tavęs nebaušiu, jei teisybę pasakys". Teisybė neturi būti su bausme siejama, kad mergaitė neįprastų teisybę sakyti apskaičiavimui savo naudos. Ji turi atsakyti už savo veiksmus ir mintis tiesiai, nelaukti užmokesčio, nebijoti papeikimo ar išjuokimo. Iš mažens to galima pasiekti, jei budriai sekamas mergaitės dvasios skleidimasis ir ji išmintingai krepinama geron pusėn.

Prancūzijos karaliaus Liudviko XIV laikais jo žmona Madame de Maintenon rūpinosi Saint Syr auklėjimo namais, kur buvo globojamos jaunos, kilmingos, bet neturtingos mergaitės. Jos buvo ugdomos būti gerom žmonom arba gerom vienuolėm. Tų namų vadovė karalienė patardavo kartais "nepastebėti mergaičių kai kurių ydų", kad įgytų jų pasitikėjimą, bet pastebėta aiški apgavystė jau negali

būti pro pirštus praleista. Mergaitės turinčios žinoti ir suprasti, kad iš to naudos joms jokios nebus.

—o—

Atsakingumo pajautimas, kurį reikia stiprinti dar jaunoje mergaitėje, yra **SUSIJĖS SU DRĄSA**, kuri taip pat reikalinga gyvenime. Pratinkime iš mažens nebijoti laukiamo skausmo ir nesiožiuoti, pavyzdžiui, pas daktarą. Žinome, kaip nekartą gydytojas paprašo tėvą ar motiną išeiti ir susikalba su vaiku jį įtikinęs: "Tu jau esi didelis, nebe kūdikis; tik kūdikiai verkia." Vaikas "vyriškai" iškenčia ir dar gauna pagyrimą už drąsą.

Mes norėtume drąsios, tvirtos, kilnios, atviros ir savimi pasitikinčios būsimos moters. Kartu mes trokštume, kad ji turėtų gailėstiną širdį ir būtų paslaugi vargstantiems ne vien dėl to, kad jaustų, jog tai yra jos pareiga, bet kad ji galvotų, jog kitaip ir negali būti.

Vėliau mūsų jaunuolei atsiras kitų problemų, bet jeigu ji bus gerai išauklėta, būsimums gyvenimo sunkumus ji nugalės daug lengviau ir drąsiau.

M. Kučinskienė (Austr. Liet.)

UŽUOJAUTA

Moterų Sąjungos 56 kuopos valdyba ir narės reiškia gilią užuojautą Gudauskių sūnams ir dukterei Onai Frisch, mirus jų brangiai motinai A. A. ONAI GUDAUSKIENEI, liepos 11 d., 1956 m.

TRUMPAI IŠ MOTERŲ PASAULIO

...DENISE ALKIM ir JONAS VAIKUTIS priėmė Moterystės Sakramentą lapkr. 3 d. Gimimo Panelės Šv. Bažnyčioj Chicagoj per iškilmingas Šv. Mišias. Vestuvų puota įvyko American Legion Square Post Hall, kurioje dalyvavo didelis skaičius svečių, jų tarpe ir gražus būrys Chicagos Sąjungiečių. Jaunoji yra duktė J. ALKIMAVIČIENĖS, ilgametės 21-mos kuopos narės. Jaunasis yra sūnus Petro ir Pranciškos Vaikučių ir Moterų Dirvos redaktorės DALE MURRAY brolis. Jaunoji baigė Šv. Kazimiero akademiją; jaunasis De La Salle Institute ir Illinois Institute of Technology, kur įgijo mechaniško inžinieriaus laipsnį, ir dabar darbuojasi nuosavame fabrike.

—o—

...Filatelistų Draugija "Lietuva" suruošė savo dešimtmetį paminėti didelę Lietuvos pašto ženklų parodą spalio 20 ir 21 dienomis Lietuvos Vyčių salėj, Chicagoje. Sukaktuvinės parodos proga ir didžiųjų birželinių (1941 m.) trėmimų Lietuvoj penkiolikmečiui atminti, draugija išleido specialų ženklą ir voką, kuriems atatinkamus piešinius paruošė dail. J. Pilipauskas. Filatelistų Draugijos valdyboje randasi sąjungietė JIEVA LUKAS, 46-tos kuopos narė, kur kartu su Ignu Sakalu redaguoja draugijos biuletėnė.

—o—

...PATRICIJA ŠATKUS gyvenanti Cicero, Ill., baigus savo klases Providence High School su augš-

čiausiais pažymiais ir laimėjusi 4 metų stipendiją, išvyko studijoms į St. Mary of the Woods, Ind.

Ji yra duktė Petro ir Augustos Šatkų, stambių Cicero (Ill.) veikėjų. Ponia Šatkienė yra viena iš žymiųjų Moterų Sąjungos steigėjų ir yra veikusi katalikių moterų tarpe nuo pat jaunystės dienų. Pereitą terminą ėjo II Vice-Pirm. pareigas. Ponia Šatkienė yra 2-ros kuopos narė.

—o—

...DAVID KAMM - KAMINSKAS sunus Centro Iždininkės Donnos ir Antano Kamm, gavęs pakartotiną stipendiją ir užlaikymą, išvyko trečiam metui į Illinois Universitetą, Urbana, Ill., elektros inžinierijos studijoms. Dovydas taipgi yra gabus muzikas ir grojo tromboną naujo Illinois Universiteto prezidento instalacijos ceremonijose. Ponia Kamm yra 49-tos kuopos narė.

—o—

...NATALIJA ŠATUNAITĖ baigusi Maria High School, gavusi stipendiją pradėjo lankyti De Paul Universiteto matematos skyrių. Ji yra duktė Centro Iždo Globėjos NATALIJOS ir VIKTORO ŠATUNŲ. Ponas Šatunas yra slaptosios policijos narys. Ponia Šatunienė yra pirm. 67-os kuopos.

—o—

...THEODORE EVERETT WOLK sunus ADELĖS ir TEODORO WOLKŲ baigė Illinois Institute of Technology, kur įgijo inžinieriaus laipsnį. Pailsėjęs kiek laiko, išvažiavo į Fort Wayne, Indiana, užimti at-

sakomingą vietą Farnsworth Corp. radar skyriuje. Ši kompanija pildo valdžios užsakymus del radar ir kitų svarbių instrumentų. Prieš išvažiavimą, pasekė tėvo pėdomis įstodamas į Cardinal Mundelein Vyčių kuopą, Gimimo Panelės Šv. parapijoje. Jo motina Adelė yra veikli parapijos narė ir 67-tos kuopos vice-pirm.

...DANIEL GIRŽADAS lankydamas Šv. Ritos aukštesnę mokyklą Chicagoje per visus 4 metus buvo Honor Society narys. Dabar įstojo Loyola Universiteto pre-medical skyrių, kurioje pradės daktaro mokslą. Danielius taipgi yra gabus muzikas, groja smuiką ir akordeoną. Du metai atgal laimėjo antrą vietą Morris B. Sachs Amateur Hour radijo programoje. Jo motinėle SOFIJA GIRŽADIENĖ užlaiko grožio salioną. Ji yra 67-tos kuopos narė.

MARIJONA VAIČIŪNIENĖ, Cent-

ro Raštininkė, ir dukrelė TERESĖ grįžo namo laimingai aplankiusios Floridą, kur paviešėjo su sąjungietėmis MARIJONA BRENZAITE ir ELENA VERBELA (Statkienė). Panelė Brenzaitė buvo gan smarkiai susirgusi, bet dabar jaučiasi daug geriau. Ponia Verbela gyvena gražioje rezidencijoje Dania, Florida. Turi namą ant keturių pagyvenimų.

PETRONELĖ ZAKARIENĖ 48-tos kuopos raštininkė ir Moterų Sąjungos Garbės Narė su vyru Alexandru buvo išvykusi atostogoms Michigane. ELZBIETOS BRAZAUSKIENĖS vyras Vladas buvo automobiliaus sužeistas. Gydosi namie. Ponia Brazauskienė yra 48-tos kuopos narė. Tos pačios kuopos narė MARY GENIS vajaus metu prirašė keletą naujų narių.

ANTANINA MONDEIKIENĖ 2-ros kuopos narė kartu su šeima praleido atostogas Miami, Florida.

AČIU, DIEVE!

NAUDINGA KNYGA JAUNIMUI

Mes visi labai pasigendame tinkamų, auklėjančių knygų mūsų jaunimui, kuris yra apsuptas įvairių pavojų ir dažnai patenka į blogą įtaką. Visi rūpinasi jaunimo auklėjimu, bet ypač tai rūpi motinoms.

Štai nesenai Brooklyne Pranciškonų spaustuvėje buvo atspausdinta kun. Alfos Sušinsko knyga jaunimui "Jaunystės Maršas", kurią išleido Prel. P. Juras. Knygos kaina tik \$2.00, nors ji turi 260 puslapių.

"Jaunystės Maršas" pirmiausia pasirodė Nepriklausomoje Lietuvoje, ir tada jis susilaukė didelio pasisekimo.

Kalbant apie autorių kun. Alfą Sušinską, reikia pasakyti, kad jis yra jaunimo rašytojas su dideliu prityrimu, plačiai žinomas jaunimo spaudoje jau iš Nepriklausomos Lietuvos laikų. Ir dabar jis daugiausia rašo jaunimo žurnaluose. Jo rašymo stilius yra lengvas, pilnas gražių pavyzdžių ir kiekvieną skaitytoją iš karto patraukia. Jo straipsniai godžiai skaitomi ir vyresnųjų, ne tik jaunimo. Jis iš tikrųjų yra talentingas jaunimo rašytojas.

Savo knygoje "Jaunystės Maršas" Alfa Sušinskas labai gražiai nurodo jaunimui gyvenimo kelius, kuriais jis turi eiti, norėdamas būti geras žmogus. Knyga ypatingai gražiai ragina jaunimą į darbą, į mokslą, į auklėjimąsi, į pasiaukojimą ir į religinį gyvenimą. Gražiai iškeliamas ir Tėvynės Lietuvos meilė. Knyga išmarginta įdomiais pavyzdžiais iš jaunimo gyvenimo.

"Jaunystės Maršas" yra viena iš geriausių jaunimo knygų lietuvių

kalba. Tėvai, ypač motinos, turėtų pasistengti, kad jų vaikai šią knygą turėtų. O ji gaunama žurnalo "Ateitis" administracijoje, 916 Wiloughby Ave., Brooklyn 21, N. Y., o taip pat ir pas Tėvus Pranciškonus Brooklyne.

M. Adomaitienė

NAUJOS NARĖS — NEW MEMBERS

Į Apšvietos Skyrių:

Kuopa

5	Ona Daučiūnienė
	Vaclova Dėdinienė
	Nellie Salkaus
	Lucia Stackus
	Petronėlė Mankienė
18	Bernice Wiggins
	Mary Zilley
	Emilia Zemaitis
	Regina Bansavage
26	J. Nošvietienė
27	Katherine Perednia
46	Anna Preidzius
	Sophie Bistras
54	Nellie Seder
67	Ona Makaveckienė
	Agota Pinaitienė

Į Pomirtinės Skyrių:

5	Alena Kaučevičienė
27	Stella H. Kay

Pastaba: Naujai narei įsirašius, kuopos raštininkė turi pasiųsti jos adresą ne tik Centro Raštininkei, bet ir Redaktorei, kad užtikrinus "Moterų Dirvos" pasiuntimą.

MOTERŲ SĄJUNGOS ORGANIZACIJA

SUSIPAŽINKIME!

P. Genovaitė Kaneb gimusi Worcester, Mass., ir gyvenanti 24 Westwood Drive tame pačiame mieste, yra vyriausioji duktė susipratusių lietuvių Jurgio ir Marcelės (Ake-laitytės) Waitekūnų-Watkins.

Mokslus ėjo gimtajam mieste. Aukščiausiu laipsniu ir pažymiais baigė Worcester Classical High School ir Worcester State Teachers College. Kolegijoje trečiais metais buvo išrinkta į Kappa Delta Pi — nacionalę garbės organizaciją edukacijoj (aukščiausios studentės mokytojos laipsnis).

Baigusi kolegiją su aukščiausiais pažymiais, pradėjo mokytojauti Grafton High School, Grafton, Mass. Ten dėstė anglų ir prancūzų kalbas ir muziką. Toje mokykloje vedė Glee Club ir orkestrą.

Siekdama "Master's Degree", lankė Boston Univ. College of Liberal Arts and Education. Beliko parašyti ir apginti dizertaciją ir tikslas būtų pasiektas, bet... apsi-vedus, atsirado kiti šeimos reikalai. Nežiūrint į tai, augindama ne mažą šeimą (motina penkių vaikų) bet gi randa laiko plačiai ir aktyviai dalyvauti visuomenės veikloje.

Tarp amerikiečių yra narė Worcester Women's Club, to klubo dramos ir meno skyriaus pirmininkė. Viena iš organizatorių ir pirmoji pirmininkė Worcester Little Symphony, kuria vėliau perorganizavo į Worcester Orchestral Society. Ten dabar eina direktorės pareigas. Yra aktyvi narė Worcester meno Mu-

ziejaus, Worcester Muzikos Festival, Worcester Players (dramos) Club ir Alliance Francaise.

P. Genevaitė Kaneb reiškiasi ne vien dramoj, mene ir muzikoje, bet Jai arti prie širdies yra jaunimo ir kūdikių globa. Todėl Ją randame direktorių tarpe prie Edward St. Day Care Center, skaučių mergaičių komitete ir jų programoj. Labai daug dirba ir kitose smulkesnėse organizacijose.

Tarp lietuvių, p. G. Kaneb ne mažiau reiškiasi ir veikia. Jau 22 metai, kai priklauso A.L.R.K. Moterų Sąjungai. Prieš 13 metų 5-toj kuopoj suorganizavo sąjungiečių chorą ir po šiai dienai jam vadovauja. Buvusi Mass., Maine ir N. A. apskričio pirmininkė, Moterų Sąjungos konferencijų pirmininkė ir dabar eina Moterų Sąjungos antrosios centro vice-pirmininkės pareigas.

Taip gi yra Pasaulio Lietuvių Kat. Moterų organizacijų sąjungos centro valdybos vice-pirmininkė. Buvo pakviesta A.L.R.K. Federacijos seime pirmąją konferente.

Lietuviai Ją pažįsta ne tik, kaip susipratusią ir veiklią visuomenininkę, bet ir didelę labdarę visuose reikaluose. Ypač daug dirba su sąjungiečių choru ir sąjungietėmis paruošdama paskaitas.

Dažnai ruošia išvažiavimus bei pasirodymus su gražiomis lietuviškomis programomis į kitas sąjungos kuopas, keldama ir žadindama lietuvišką dvasią ir tėvynės meilę.

Nors niekad nėra mačiusi tėvų gimtinės krašto, bet didžiuojasi, kad yra lietuvė.

Ne žodžiai, bet darbai kalba patys už Ją!

Daug sėkmės ir ištvermės p. Genovaitei Kaneb dirbant tą sunkų, bet kilnų ir gražų visuomeninį darbą.

Laukų aguona

GENEVIEVE WATKINS KANEB

Moterų Sąj. 5-tos kuopos narė, kuopos choro vedėja, Centro II Vice-Pirm., gabi muzikė ir uoli veikėja.

SU SĄJUNGIETĖMIS

CONNECTICUT

NEW HAVEN

A.L.R.K. Moterų Sąjungos Connecticut valstybos metinis suvažiavimas įvyko spalio 14 d. Šv. Kazimiero parapijos mokyklos patalpose. Atstovių buvo 12 iš 4-tos kuopos; iš 57-tos kuopos atstovių nebuvo, bet buvo prisiųstas raportas. Pirm. K. Žilinsikienė neatsilankė, tad susirinkimą vesti buvo išrinktos Pirm. O. Tamošaitienė, Vice-Pirm. S. Sapranienė, Prot. Rašt. M. Jokubaitė, Išd. C. Servienė; prie mandatų M. Digimienė ir V. Alijošienė; korespondentė M. Digimienė.

Dvasios Vadas Kun. B. Gra-deskis pradėjo sesiją su malda. Taipgi pasakė gražią ir turiningą kalbą, sveikindamas atstoves ir linkėdamas laimės ir viso gero svarstant savo reikalus.

Toliau sekė kuopų sveikinimai, protokolo skaitymas ir kuopų raportai. Pasirodė, kad visos kuopos yra gan veiklios, ypatingai 33-čia kuopa, New Haven, kuri prirašė daugiausia naujų narių ir laimėjo skirtą pinigiską dovaną. Reikia priminti, kad ir kelios tremtinės prisirašė ir gražiai veikia.

Po to buvo daug naujų inešimų. Buvo pridurtas raštas iš Darbininkų Sąjungos, kas link Trilipinės Gegužinės 1957 metams. Buvo palikta komisijai tą sutvarkyti. Taipgi buvo vienbalsiai nutarta, kad Moterų Dirvos viršelį laikyti senesnį vieton naują.

Baigiant sesiją, pirmininkė sukalbėjo maldą. M. Jokubaitė užprašė atstoves prie gardžios vakarienės. Už šeiminingų vaišingumą, dar kartą dėkojame. Po vakarienės buvo daug gražių ir įdomių kalbų. M. Jokubaitė išreiškė padėkos žodį atstovėms, svečiams ir šeiminingėms. Dalyvės išsiskirstė su geru upu. *M. Digimienė*

ILLINOIS

CHICAGO

Po vasarinių atostogų, Mot. Sąjungos 49 kuopa turėjo savo pirmą susirinkimą vaišingos narės, M. Puidokienės namuose. Energinga pirmininkė J. Pukelienė sklandžiai vedė susirinkimą, pranešdama kas yra įvykęs narių tarpe. Pranešė apie mirusią narę, L. Višniauskiene, kuri tapo palaidota prieš du mėnesius; taipgi, kad serga narė M. Rumšienė. Reikia pažymėti, kad M. Rumšienė sumanė ir suorganizavo 49 kuopą padedant M. Janušauskienei ir R. Mazeliauskienei. Kuopa apgailėstaudama savo darbščios narės linki jai greitai pasveikti.

Kadangi 49 kuopa yra duosni geriems tikslams, ji nepamiršta paaukoti iš savo išdo — nors ir neturtingo — buvusiam Šv. Pranciškaus Seserų seimui \$10.00. Seimas įvyko spalio 7 d. Šv. Jurgio parapijos svetainėje. Kuopą atstovavo J. Pukelienė ir M. Puidokienė.

Koresp., O. A.

CHICAGO

Moterų Sąjungos 67-tos kp. buncos party įvykusi sekmadienį rugs. 23 d. pasisekė. Rengėjų troškimas buvo sukelti nors \$100.00, kuriuos paaukoti naujos Gimimo Pan. Šv. bažnyčios statybai kaip metinę auką nuo šios organizacijos. Tas atsiekta, nes pelno liko virš \$100.00. Tad, nuoširdžiai dėkojam visiems atsilankiusiems, kurie taip gražiai parėmė šį mūsų parengimą; taipgi dėkojame narėms, kurios suaukavo tiek vertingų dovanų dėl lioterijų-raffles ir "door prizes", prie to dar atnešdamos ir namie keptų gaminių, kad skaniai pavaišinus visus atsilankiusius su šiais gaminiais ir karšta kavute.

Dėkojame ir narėms už tokį sekmingą tikiųjų platinimą, o ypatin-gai dėkingos esam Anastazijai Raštutienei, kuri viena už \$25.00 tikiųjų pardavė. Dėkui ir Onai Rauskinienei, kuri tvarkė virtuvę su valgiais ir svečių vaišiniu.

Nors ir per buncos party teko daugiau padirbėti kuopos pirmininkei Natalijai Šatunienei, fin. sekr. Albinai Poškienėi ir išd. Kotrinai Jančienei, bet dabar tenka pasidžiaugti rezultatais.

—o—

Ona Čepaitienė lipdama laiptais į žemutinį augštą, nukrito ir skaudžiai susižeidė. Išsirgo visą pavasarį ir vasarą, bet jau galėjo į rugs. mėnesio susirinkimą atsilankyti. Narės linksmi ją sutiko.

—o—

Agota Minelgienė netikėtai sunegalėjo. Išbuvus kiek laiko ligoninėj, kad ištyrus ligos stovį, dabar gydosi namuose. Linkėjimai greitai pasveikti buvo išreikšti rugs. susirinkime.

—o—

Kadangi per vasarą ši kuopa neturėjo susirinkimų, tai tik rugs. mėn. Albina Poškienė išdavė raportą iš įvykusio birž. mėn. parengimo kuopos naudai. Ji pranešė, kad iki šiolei turi gryno pelno \$107.00, nors dar ne visos narės yra atsiteisiusios už tikietus, ir mano, kad bus dar įplaukų. Narės tą pranešimą priėmė su entuziaistišku rankų plojimu.

—o—

Mūsų kuopos narės darbuojasi ir už kuopos ribų. Pirm. N. Šatunienė yra pirm. Seselių Kazimieričių vietinio skyriaus ir darbšti narė kelių kitų idealijinių organizacijų. Albina Poškienė, finansų sekretorė buvo išrinkta Katalikų Susivienijimo raštų konkursui teisėja (kiti teisėjai: kun. P. Činikas ir Kazys Kleiva). Konkurse vieną dovaną laimėjo rytų sąjungietė Kuni-gunda Keblinskienė. Poškienė taipgi darbuojasi bankieto komisijoje dėl surengimo šią vasarą Sherman viešbuty pagerbimui pirmos JAV ir Kanados Lietuvių Dainų Šventės ir Kultūros kongreso dalyvių. Ji bendradarbiavo su Liet. Bendruomene surengime šio Kultūros kongreso. Toje Dainų Šventės parengime didelę vietą turėjo ir kita sąjung. Lietuvos Konsulo Chicagoje žmona — Juzė Daužvardienė ir reklamos-garsinimo komisijoje dar-bavosi sąjungietės: "Moterų Dirvos" redak. Dale Murray ir V. Leone.

Kitą vasarą (1957) Chicagoje įvyks didelis Lietuvių Tautinių Šokių Festivalis-šventė ir sudarytam šventei ruošti komitete įeina ir sąjungietė Albina Poškienė kaip komiteto sekretorė su pilnu sprendžiamu balsu.

—o—

Rugsėjo mėn. susirinkime į mūsų kuopą įsirašė dvi naujos narės: Ona Makaveckas ir Agota Pinaitis. Sveikiname jas įstojusias į Sąjungiečių eiles.

—o—

Juzej Daužvardienei, mūsų kuopos narei — Lietuvos konsulo Chicagoj žmonai, kuopa reiškia giliausią užuojautą mirus jos tėveliui Jok. Raukčiui ir užprašė Šv. Mišias už jo sielą.

—o—

CICERO

Antroji kuopa laikė savo pirmą susirinkimą po vasaros atostogų pirmadienį, rugsėjo 10, 1956, parapijos mažoje salėje. Kaip ir visuomet, pirmininkė, Ponia Druktanis, pakvietė visas prie darbo atkalbėjus malda, kurią vedė vice-pirmininkė, Ponia Lorenat.

Poniai Zaurai perskaičius pereito susirinkimo protokolą, kuris buvo vienbalsiai užgirtas, eita prie dabartinių reikalų. Čia noriu pasveikinti poniją Zaurą, kuri po sunkios ligos vėl grįžo prie darbo.

Ponia Sriubienė neturėjo raporto iš Labdarių, nes susirinkimų per vasarą neturėta bet priminė, kad susirinkimai vėl bus laikomi ir kvietė atstovės dalyvauti. Tuo sykiu priminė apie rengiamą bankietą spalio 21, 1956, Conrad Hilton viešbutyje Labdarių ir senelių prieglaudos naudai.

Narės nutarė surengti Bingo Party parapijos salėj apie spalio 16-tą. Komisijon įeina ponios Rudinski, Lorenat, Bočiūnas ir Eisinai.

Perskaityti laiškai ir vienbalsiai nutarta priimti užkvietimą ir pasiųsti auką į Tėvų Marijonų Seimą, kuris įvyko rugsėjo 30-tą, 1956, taipogi pasiųsti auką Federacijos

Seimui, kuris šį met. švenčią 50 metų jubiliejų. Susirinkimas baigtas malda ir narės visos skirstėsi malonioj nuotaikoj iki kito susirinkimo.

Mariona Eisinas

SPRINGFIELD

Congratulations! Mr. & Mrs. Robert Lee Welch.

Robert Welch, mūsų narės Veronikos Šimkienės, kuopos raštininkės ir korespondentės anūkas, ir panelė Shirley Senkus priėmė Moterystės Sakramentą rugs. 2 d. Šv. Vincento de Paulo bažnyčioje. Kun. S. O. Yunkeris suteikė sakramentą; solistė Bernice Kurila giedojo laikė ceremonijos vargonais pritariant Anna Foster.

Iškilminga vestuvių puota įvyko vakare Fair Grounds Agricultural Building. Garbė mums, kad dalyvavo jaunojo teta, buvusi Illinois direktorė, Rozalija Maziliauskienė ir kiti giminės iš Chicago ir kitų miestų.

Linkime jauniems geriausios laimės ir pasisekimo. *V. Shimkus*

MASSACHUSETTS

Prisiminus Hudsoną

Moterų Sąjungos 5-tos kuopos choras vedamas p. G. Kaneb, su pilna menine programa nuvyko į Hudsoną Kristaus Karaliaus parapijos salė rugs. 24 d. Ten yra prisiglaudusi prie amerikiečių parapijos Moterų Sąjungos 45-ta kuopa.

Kai mes ten nuvykom, jau dalis programos buvo atlikta. Worcesterio Sąjungiečių choras turėjo praveisti meninę dalį.

Centro Dvasios Vadas Kun. Val-kavičius pristatė p. G. Kaneb publikai ir Jai pavedė vadovauti toli-

mesnę programą. Choras pirmoj daly sudainavo tris daineles: "Rausvouse rytuose", "Šlama šilko vėjas", ir "Kaip gi gražus gražus rutelių darželis". Dainuojant "Šlama šilko vėjas", Gintarė Repšytė ir Dalia Macytė pašoko baletą, pritaikytą tos dainos melodijai.

Antrą dalį užpildė Kun. Valkavičius su daina, smuiku ir mažu orkestru. Solo "Ave Maria" sugiedojo p. Mik. Low akomponuojant p. Valinskienei.

Trečioj daly moterų choras išpildė šias daineles: "Yra šalis", "Vai niekur nėra" ir "Jis ne mano bus". Akomponuojant p. Valinskienei melodijai "Rausvouse rytuose", šoko baletą — Gintarė Repšytė, Dalia Macytė, Julė ir Dana Pauliukonytė, Lilija Gedvilaitė, Kristina Kavaliauskaitė ir Saulutė Štaškaitė.

Ketvirtą dalį užpildė p. Karolina Palevičiūtė sugrodama akordeonu porą gražių dalykelių. Toliau Kun. Valkavičius su savo orkestru pagrojo lietuviškų melodijų. Moterų choras sudainavo: "Oi, močiut motinėle", "Gimtinė", "The Rosary" ir "Miškas". Po pirmos dainelės Rimutė Repšytė pasakė gražų eilėraštį, "Grišim grišim į Tėvynę". Saulutė Štaškaitė solo pašoko baletą, "Vai niekur nėra tokio soduželio"...

Gražu buvo stebėti, kaip publika rimtai reagavo. Kai buvo išpildoma meninė programa — ir musės skridimas būtų girdimas — tokia tyla. Dalyvių buvo apie 500 asmenų — prancūzų, italų, amerikiečių ir dalis lietuvių. Atsiliepimai labai gražūs. Labai gražiai pasirodė mergaitės su savo programėle, kurią paruošė 5-tos kuopos vice-pirminkė p. Stanelienė. Vaisės buvo

suruoštos labai didelės visai publikai, ne tik programos dalyviams.

P. G. Kaneb gražiai paaiškino kiekvienos dainos reikšmę angliškai, nepamiršdama paraginti rašytis į Moterų Sąjungą kiekviena proga. Taip pat Ji kreipėsi į vietinius, kunigus, prašydama tą reikalą remti ir dėti pastangas, kad lietuvės sąjungietės atbustų.

Po skanių vaisių skubėjome namo. Centro Dvasios Vadas Kun. Valkavičius atėjo į autobusą mus išleisti ir palinkėti laimingos kelionės.

Ona M.

FLORIDA

MIAMI

Our first venture, a card party held on Sept. 23rd, at the American-Lithuanian Citizens Club of Miami, was a great success. Through the efforts of our president, Mrs. Helen Verbela, the directors of the club gave us use of the hall free of charge, which gave us a good start. There was a very nice crowd present, all seeming to enjoy themselves. In addition, there were door and table prizes, and refreshments. All the members worked hard to make this card party a success. Four new members joined our chapter, namely: Mrs. Bernice Wiggins, Mrs. Mary Zilley, Mrs. Amelia Zemaitis, and, Mrs. Regina Banskavage.

Anna Bubnie

IN MEMORIAM

In loving memory of JOKUBAS RAUKTIS of Worcester, we offer a contribution of \$10.00 to the Memorial (Expense) Fund.

*Marcella K. Watkins
Genevieve W. Kaneb*

THOSE POOR TURKIES!

With the advent of each Thanksgiving Day, many a heart is gladdened with the thought of mother's holiday cooking and baking. Joy becomes somewhat universal; for all, that is, but for the poor turkey. Year after year, this winged creature gives up his existence to satisfy the "tummy" of his master. All of which brings us to a few thoughts on the subject of animals in the life of man.

In presenting his sentiment on evolution, the famed Jewish convert, Dr. David Goldstein, once remarked: "Try as hard as I will, I cannot bring myself to believe that Adam said — 'Pappa'—to an ape!" Though we may resemble animals in superficial ways, surely we are on a markedly higher level of creation. Our spiritual makeup puts us a colossal giant step ahead of brutes. Our superiority over lower forms of life was publicly announced, as it were, in the beginning of time. "Let us make man to our image and likeness; and let him have *dominion* over the fishes of the sea, and the fowls of the air, and the beasts . . . and every creeping creature that moveth upon the earth." (God's words in Genesis 1:26, emphasis mine).

It is good sense, then, to use animals for experimentation in the field of medicine for example. People who speak the language of anti-vivisection will never attract many followers. If they ever did, the entire medical profession would come to its feet in protest. Remarkable strides have been possible only through animal experimentation. If

there are abuses in this field, they are regrettable. The energy of anti-vivisectionists might well be channeled into curbing the abuses, rather than scuttling the entire procedure. But better by far, would be efforts to relieve perennial *human* misery. It is an age-old error to call for the removal of something good because of related abuses. One might well protest against marriage because there are abuses of this sacred contract; or recall Prohibition — to give just two examples.

But don't animals have any rights at all? No, they don't. It is wrong to be cruel to them needlessly, but for another reason. While the poor turkey has no rights, to inflict cruelty for the sake of morbid pleasure, debases and dehumanizes a man. But lopping off a gobbler's head for the sake of providing a table at Thanksgiving, is in accord with right reason. When U.S.A. Catholics avoid meat on Fridays, or when Trappists give it up entirely, it's a matter of self-discipline, not the deterring horror that one might be eating someone's pet! Which leads me to a final comment. God gave animals to man for his use. They have been used as pets, zoo exhibits, in military exploits. But the fact remains that man has found no more universal, more delightful purpose for these lower creatures, than the one we shall pursue when we seat ourselves before one of "those poor turkies", Thanksgiving Day. Thanks be to God!

Lawrence Joseph

PLAIN AND FANCY

by Vicky Leone

Tired of the usual "Turkey and Trimmings" for Thanksgiving? Is your husband and children a "chicken instead" family? Here's a casserole dish that's welcome economy in anticipation of the Christmas bills that loom ahead and still festive enough to grace any holiday table.

MENU OF THE MONTH

Tomato Juice

Chicken-Pickin' Casserole*

Fan-tan rolls*

Mixed Nuts

Help-yourself vegetable salad*

Orange Nut Ginger Bread*

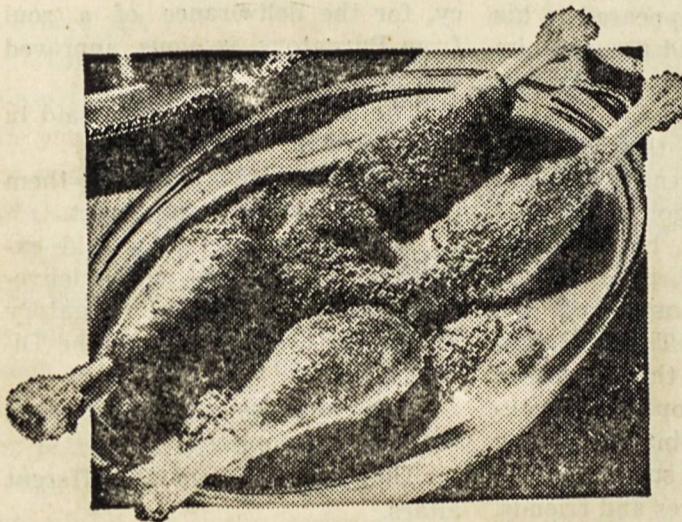
After dinner mints

Coffee

Blend in $\frac{1}{4}$ cup flour with $\frac{1}{2}$ tspn salt, $\frac{1}{8}$ tspn pepper. Dip chicken drumsticks in flour mixture and fry in $\frac{1}{3}$ cup lard (or margarine) until golden brown. Place chicken in casserole. Cook $\frac{1}{4}$ lb

fresh mushrooms in the same fat about 5 min. Add 2 cups light cream, grated rind of one lemon, 1 tspn lemon juice and $1\frac{1}{2}$ tblspns cooking sherry (optional), heat, but do not allow cream to simmer, then pour over chicken. Bake covered in a slow oven (325°F) about 1 hour or until chicken is tender. The Fan Tan rolls are simply a package of 12 Brown and Serve dinner rolls, to which you make 6 cuts through to bottom. Spread cut surfaces with melted butter to which you add 1 tspn celery seeds. Bake in hot oven (according to package directions or until toasty hot).

For the salad, cook, drain, and chill 2 cups julienne carrot strips, 1 package of frozen green beans, 1 package of frozen limas. Arrange separately on shredded greens. Put 2 cups pickled small whole beets in center. Add 1 tspn caraway seed and 2 tblspns minced onion to 1 cup French dressing. This can be

A REAL DELIGHT
Chicken-Pickin' Casserole

used over the vegetables according to one's individual taste.

Instead of pumpkin pie, my family usually asks for gingerbread. To one package of ginger cake mix I add liquid according to directions on the package but I also add 1 tbspn grated orange rind, 1 cup chopped nuts. Pour into 2 greased pans, 9X9X 1— $\frac{3}{4}$ inches. Bake according to directions on package. Frost with your favorite icing to which has been added the juice of one orange and about a tbspn of orange rind.

FOOD FOR THOUGHT . . .

Thanksgiving Day Prayer... Thank you Lord for a house brightly lighted against the night — my home! Laughter! A child's "Our Father and Hail Mary". Neighbors chatting across the fence. A contented smile on one's face. Church spires... caroling hymns on a Sunday morning. Newspapers, Radio, TV and the right to choose for myself what I shall read, see, hear, believe! A job, with a just return for service rendered. Freedom from fear! Freedom from want. For this, O Lord, we thank you.

THE GREGORIAN MASSES

The Gregorian Masses date from St. Gregory the Great, who governed the Church from 590 until 604, and brought about the conversion from paganism of the English nation. While he was Abbot of St. Andrew's in Rome, Justus, a monk of that monastery, died. St. Gregory had thirty holy Masses offered for the deceased Religious on thirty consecutive days; and, on the last day Justus appeared to his brother, Copiosus, and assured him that he had been in torments, but that he was now released.

In consequence of this fact, and on account of the great veneration with which St. Gregory was held in the whole Church, he was looked upon as a special protector of the souls in Purgatory, and the pious custom of the Thirty Gregorian Masses for the deceased spread all over Europe, the faithful imitating the Saint in having these Masses said in succession for their deceased relatives and friends.

Popes Benedict XIII and XIV commended this pious usage, and the Sacred Congregation of Indulgences rendered the following decisions in reply to questions regarding the celebration of these Masses (Aug. 24, 1888 and Jan. 14, 1889):

The confidence of the faithful in the Thirty Masses, called Gregorian, in virtue of the good pleasure and acceptance by the Divine Mercy, for the deliverance of a soul from Purgatory, is pious, approved and reasonable.

The Masses need not be said in memory of St. Gregory.

Their is no obligation for them to be said by the same Priest.

The Masses should be said exclusively for the soul whose deliverance from the pains of Purgatory is especially solicited from the Divine Mercy.

They must be said for 30 days without interruption.

They may be said at different altars.

TIMELY TIPS

Irene Kazanauskas

Here are a few household hints to lighten your duties around the home:

If tap water has clogged steam iron, fill iron with quarter-cup white vinegar and one cup water and let stand overnight. Next day, heat iron and remove mixture. Rinse, and the iron works like new.

Freshen those artificial flowers by placing them in a paper sack with a cup of cornmeal. Shake well. All dust will disappear and your paper flowers will be bright and lovely.

To soften marshmallows which have hardened while standing on the pantry shelf, put them in a jar that has a cover and add a piece of fresh bread. Cover tightly and let stand several days until they are soft. Then remove the bread, leaving the marshmallows in a tightly covered jar.

Toys and small objects can't drop through the furnace registers in your floors if you wire a piece of window screen on the underside of the grating.

Give your windowsills new, lasting beauty by surfacing them with a durable, scratchproof material, such as ceramic tile. Then they will be protected against dripping flower pots, rain, active children, beverage stains — all of these very harmful to ordinary coverings. A

quick going-over occasionally, and the tile will look like new.

Do not discard worn tablecloths. Cut the good parts the size of dish towels and hem.

Embroidered linens look more attractive after ironing if they are ironed right side down on a turkish towel.

A small rubber mat kept in the hall closet makes a practical place for family rubbers or rain boots on rainy days.

To freshen a soured sponge, rub it thoroughly with fresh lemon. Let it stand a few minutes then rinse sponge several times in lukewarm water.

For a soft luster on furniture, follow the grain of the wood when polishing. Rub well with a chamois or soft cloth.

Do not hang feather pillows in the sun as it draws the natural oil out of the feathers lessening their resiliency. Air them on a cloudy, windy day.

Wrap white linens for storing in a deep blue cloth or blue tissue paper. This helps to prevent their turning yellow.

For dusting small cracks and intricately carved places in furniture, use a small brush which has been slightly dampened with furniture polish.

Glue pieces of felt on the bottom of your vases to prevent marring of table surfaces.

HOMES ARE MADE, NOT BOUGHT

Marijona E. Cizauskas

How many of you realize that living room tables are the back-bone of modern room settings? More than just accessories, they serve many functions around the home.

In woods, finishes and distinctive design, the tables available today represent the largest variety ever seen; and, for practicability each has its uses.

One can use living room tables in the bed room, dining room or den, as well as, for conventional living room replacements. There's no end to possibilities in the individual touches one can give the home when tables are used in unusual ways.

To prove their usefulness, try some living room tables in the dining room — always a room of lost walls. One of the new picture-window tables or a pair of rectangular end tables placed end to end can be an attractive and convenient addition to an otherwise bare dining room wall.

The homemaker might try a plastic-topped lamp or end table with shelf in front of a window. Or, one in front of each of a pair of dining room windows. The shelf can hold a beautiful piece of silver. The top can hold a small plant, or be used for serving.

In the bedroom, a pair of step-end tables can be placed on either side of the bed. Many have room for all the bedtime reading matter, a lamp, a clock, and even a bedside radio. At the end of the bed, a long cocktail table can serve as a practi-

cal bench, especially if it is one of the substantial modern styles. And, next to the boudoir chair, a small lamp or end table supplies a lamp rest, an ash tray, and makes the chair become an appealing sitting area.

In the living room, a luxurious over-sized cocktail table in front of the long sofa, can be achieved by merely placing two rectangular ones side by side.

Dramatize with a long, low cocktail table, which makes an elegant table at the side of a deep, modern sofa. It emphasizes the lowness of the sofa and makes a room look dramatically long. Out from the wall, one can even form a corner setting with tables. Perhaps, a pair of lounge chairs cornered around a low, square cocktail table, or a taller lamp table might be the answer to something smartly different and practical in arrangements.

The task of dividing the room into special areas is taken by tables in their stride. A corner table against a single wall with a chair next to it and coming out into the room might just serve the purpose. Better still, a long, low coffee or cocktail table placed at right angles to the wall can serve as an interesting separator. One might even want to toss cushions on the top and use it as a bench.

Many of the new corner tables make excellent over-size end tables next to the sofa or an important chair. See you later — —

REMEMBER THE POOR

SOULS Even After November

The month of November has through the centuries been highlighted by the Catholic Church. She opens its string of days with the attention of her millions of people centered on the good people who pleased God in their lifetime and are now His Saints. Then follows the keeping annually of All Souls Day with its shadows of grief thrown over the days that lie ahead to the close of the month. Certainly, the Church has been successful in recalling our relatives and friends whose hands are no longer with us to be touched in love and friendship but whose remains have been lying in the bleak acres of our cemeteries.

It would be untrue to the lesson of Christianity if November, when it has left us, takes away all

thought of our Merciful God, of our departed people and of our duty to remember their eternal souls by Masses, Communions and personal prayers. The month is intended to sharpen our memories and to open our lips in prayers for the dead. There is nothing truer, even with devout Catholics, than once out of sight, a person is out of mind. The great volume of prayers that pierced the sky during the month should be kept up for the other eleven months of the year.

—o—

"...For unto Thy Faithful, O Lord, life is changed, not taken away: and the abode of this earthly sojourn being dissolved an eternal dwelling is prepared in heaven..."

—From the Preface of the Mass of the Dead.

Lith. Bibliography Service
602 Harvey St.
Danville, Ill.

A SPECIAL MESSAGE

To the Reverend Clergy, Organizations and people of good will interested in the movement "for A Better World", initiated by His Holiness Pope Pius XII

ON THE OCCASION OF THE 80th
BIRTHDAY ANNIVERSARY OF
THE HOLY FATHER PIUS XII
"Pro Pontifice et Italia"

Italy is a country historically known to all mankind, significant geographically as principal gate to Europe, particularly dear and holy to the Catholics because of the residence of the Christ's Vicar on Earth.

It will greatly please His Holiness, the Guardian of Italy, the Father of mankind if we demonstrate a little more concern to the problems of the Country He abides in.

Italy today has about ten million overpopulation and, unfortunately, her Reds form about two-thirds of the Communists of Free Europe.

In the Spring of 1958, general elections will take place in Italy, and the forces may engage in battle the significance of which might be comparable only with that of Lepanto.

As Catholics and Fighters for Freedom we CAN:

1. Contribute individually or collectively to the Crusade of Prayers for the Pope and Italy,

2. Aid by all other possible means the fight for Victory of Free Italy (even by collective contributions sent to the Pope for the assistance of the destitute people in Italy),

3. Write to the Auxiliary Bishop of New York:

The Right Rev. Bishop
Joseph M. Pernicone,
627 East 187 Street,
Bronx 58, N. Y.
Phone CYPRESS 5-3770

and ask him to organize a Central Committee for the Crusade "Pro Pontifice et Italia".

Let's hope the Holy Father will greatly appreciate our cooperation, will bless and love us more and more as people of universal outlook. UNITED WE WIN, DIVIDED WE PERISH.

Very respectfully yours in
Our Lord and Mary Help of
Christians,

Fr. Peter Mary Urbait's, S.D.B.
Istituto Salesiano Lituano
Castelnuovo Don Bosco
Italy. (Asti).